

procureuren, der indeholder den samme Sætning. Jeg veed ikke rettere, end at det egentligt kun er de tydske Stater og Schweiz, der gjøre Forbring paa, at en Fremmed, for at vinde Statsborgerret, skal godtgjøre at være løst fra sit tidligere undersaatlige Forhold, og det var derfor min Tanke, at, naar man ligeoverfor disse Stater opstillede den samme Forbring med Hensyn til dem, der fra disse Lande indvandre i Danmark, saa vilde den fornødne Gjensidighed være tilvejebragt, og altsaa den væsentligste Hensigt med Slutningsbestemmelsen derved være opnaaet.

Indenrigsministeren: Den samme Forbring stilles af Sverrig. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at det vel er muligt, at den danske Stat opgiver sine Forbring paa den danske Undersaat, der frivilligt expatrierer sig, men det er ligesaa vist, at den fremmede Stat, hvor han vil vinde Statsborgerret, fordrer en udtrykelig Documentation af, at Vedkommende af sin Regjering er løst fra sit hidtidige undersaatlige Forhold. Det er Sager, som desværre foresalde altfor hyppigt til, at jeg ikke skulde have Kjendskab til dem.

Mlong: Jeg vil blot tillade mig at udtale det Haab, at Thinget vil stemme med Udvalgets Mindretal for Lovudkastets Nr. 19 og Nr. 35, thi Udvalgets Fleertal forekommer mig virkelig ikke at have været ganske billigt mod de to derunder opførte Nordmænd. Lovudkastet omfatter ialt kun tre Personer, der kun have opholdt sig i mindre end 3 Aar her i Landet. Den ene af disse er en Böhmer, som er kommen herind og bleven ansat i det kongelige Capel. Det er ganske vist, at han er en fortrinlig Musiker, og jeg villiger, at man har ansat ham; men det var dog en Begunstigelse, han derved nød; thi Posten blev ogsaa søgt af Danske, som efter Kyndiges Vidnesbyrd vare istand til at udføre, hvad der krævedes. Jeg villiger imidlertid, som sagt, at man giver ham Indfødsret; men naar det ærede Udvalg i sin Indstilling om at meddele ham denne Ret støtter sig paa den Begunstigelse, som han allerede har nydt, altsaa støtter den nye Begunstigelse, der skal vises ham, paa den allerede

viste, saa forekommer det mig at være ubilligt, at Udvalget med Hensyn til de to unge Nordmænd, som ere komne her til Landet for at udføre deres Blod for os, og som saaledes, som det allerede er blevet bemærket af den ærede Minister, ikke kunne gjøre for, at der ikke er blevet givet dem Leilighed dertil, indstiller, at Indfødsret foreløbig ikke skal meddeles dem. Jeg skal endnu i Anledning af disse to Nordmænd gjøre den Bemærkning, at jeg ganske vist troer, at Udvalget har Ret i, som en særegen Klasse, at opstille dem, der ere fødte af danske Forældre i Udlandet, eller som komme herind med danske Mødre, idet disse naturligvis udgjøre en fra andre Fremmede aldeles afsondret Klasse; men at der er en Klasse til, som ikke staaer saa slynderlig fjernt fra denne sidste, og den omfatter de Individier, der tilhøre Familier, der ligesaagodt ere Danske som Fremmede, Familier, der ligesaameget høre hjemme i Danmark som i fremmede Lande. Dette er nu, som Enhver veed, ofte Tilfældet med danske og norske Familier; de udgjøre i Virkeligheden den samme Familie, de befvogre sig indbyrdes og vedblive at leve eet Familieliv indbyrdes, skjøndt de ere stillede ad og hoo i to forskellige Lande. Det forekommer mig, at, naar Individier, der tilhøre saadanne Slægter, søge om Indfødsret her, da maa der kunne gjøres en Undtagelse med dem fremfor med andre Fremmede, idet de staae i et ganske anderledes nøie Forhold til vort Fædreland end disse. Jeg skal slutte med en ganske almindelig Bemærkning. Jeg takker det ærede Udvalg for den særdeles omhyggeligt udarbejdede Betænkning, som det har givet, og som jeg troer vil blive Grundlaget for fremtidige Afgjørelser af Indfødsrets Spørgsmaal, men netop derfor ønsker jeg at gjøre en Indvending mod et enkelt Punkt i samme. Udvalget har med Nette skjælnet mellem Svenske og Nordmænd paa den ene og andre Nationaliteter paa den anden Side; men jeg troer, at Udvalget har Ret i igjen at skjælnet mellem Svenske og Nordmænd. Det er slet ikke rigtigt, som det siges i Betænkningen, at geographiske Forhold foranledige en stærkere Indvandring hertil fra Sverrig end fra Norge. Der gaaer ganske vist hertil over Sundet en Strømning af en 198